

РЕШЕНИЕ

№ 13816

гр. София, 05.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10367** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано по жалба на "ТОПЛИВО" АД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № РА 50-818 от 20.09.2022 г. на Главния архитект на СО, с която на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ във връзка със заповед № РД-09-455/22.03.2021 г. на Кмета на СО и съобразявайки разпоредбата на чл. 1, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ, чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, чл. 6 от АПК и устройствената зона съгласно т. 25 и т. 13 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО и протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-46/12.07.2022 г., Конвенцията на СМО, ратифицирана с Указ № 384/23.07.1951 г. на Президиума на Народното събрание и Наръчник за инструментите за съблюдене на СМО е отказано да се разреши да се изработи проект за изработването на проект за подробен устройствен план (ПУП) – изменение на план за регулация и застрояване (ИПРЗ) – план-извадка за ПИ с идентификатор 68134.4083.493, нов УПИ XI-493 „за общ. обслужване, офиси и пг“ в кв. 1 (нов проектен кв. 1а), м. „М. 1А-разширение м. БАН VII-VIII км., II – етап“, район „М.“ – СО и нова задънена [улица].т.4926-о.т.4928 по внесеното мотивирано предложение със заявление вх. № САГ20-ГР00-570/16.03.2020 г. от „Топливо“ АД.

Жалбоподателят „Топливо“ АД счита заповедта за незаконосъобразна – издадена в нарушение на административнопроизводствените правила, при противоречие с материалноправните разпоредби на закона и неспазване на установената форма. Излага аргументи, че главният архитект не е извършил необходимите действия по изясняване на относимите обстоятелства, свързани с издаването на исканото

разрешение за изработване на проект за ИПРЗ по конкретното Заявление, както и че са обсъдени вида и начина на застрояване и друг имот, различен от имота по заявлението. По този начин, според жалбоподателя, не са спазени изискванията на чл. 35 и 36 от АПК и принципа на истинност и на служебното начало. В жалбата са наведени аргументи за процесуални нарушения в административното производство, изразяващи се в лишаване на „Топливо“ АД да участва в административното производство, с което се твърди нарушение на чл. 34 от АПК.

По–нататък, жалбоподателят аргументира противоречие на обжалвания административен акт с материалноправни разпоредби. Твърди, че административният акт е постановен в първата фаза на производството по изменение на ПУП, като оспорва законосъобразността на съображенията за отказ и излага подробни аргументи защо счита, че не е налице целесъобразността, на която административният орган обосновава своя отказ. От „Топливо“ АД считат, че няма основание Н. да бъде приет за заинтересовано лице по смисъла на ЗУТ.

В жалбата са изложени съображения, че не е спазена формата на административния акт, както и че в същия липсват конкретни мотиви. Жалбоподателят счита, че са налице всички предпоставки Главния архитект на СО, в условията на обвързана компетентност, да издаде заповед по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, с която да разреши изработването на ПУП ИПРЗ за ПИ с идентификатор 68134.4083.493, нов УПИ ХІ-493, съгласно мотивирано предложение със заявление вх.№ САГ20-ГРОО-570/16.03.2020 година. Претендира разноски. Представя писмени бележки с подробно развити аргументи в насока уважаване на подадената жалба. Представя списък с разноски.

Ответникът – Главен архитект на СО чрез процесуалния си представител и в представено подробно аргументирано писмено становище оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Излага съображения, че при извършване на застрояване ще бъде нарушена защитната зона около ЦМС и ще се наруши дейността на Н.. Сочи, че на територията на [населено място] няма друга метеорологична станция, която да замести с данни ЦМС. Аргументира обективирания в обжалваната заповед отказ с принципа на съразмерност, изискващ административният орган да прилага онези мерки, които са по-благоприятни за гражданите и принципът за целесъобразно устройство на територията. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Заинтересованата страна Н., чрез пълномощниците си – адв. С. и адв. Ф., изразява становище, че предмет на проверка в процесното производство са както съответствията на предложението с ОУП, така и съответствията му с правилата и нормативите по устройство на територията. Представя разпореждания на МС № 436 и № 314, както и Указ № 384 от 23.07.1951 г. Намира, че в случая са налице специалните изисквания на Световната метеорологична организация, представляващи специфични правила и нормативи по устройство на територията. Заинтересованата страна излага аргументи, че с процесния административен акт се засягат нейни права и интереси и евентуално застрояване ще засегне ЦМС по начин, който няма да позволява на Н. да изпълнява международните си договорености, произтичащи за Република България от представения указ. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на сторените разноски в производство, като моли съда да остави без уважение направеното възражение за прекомерност на същите, предвид

действителната правна и фактическа сложност на настоящия спор.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът след като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги обсъди в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление вх. № САГ20-ГР00-570 от 16.03.2020 г. на дружеството „Топливо“ АД за разрешаване изработването на проект за подробен устройствен план (ПУП) – изменение на план за регулация и застрояване /ИПРЗ/ - план извадка за ПИ с идентификатор 68134.4083.493, нов УПИ XI-493 „за общ. обслужване, офиси и пг“ в кв. 1 (нов проектен кв. 1а), м. „М. 1А-разширение м. БАН VII – VIII км., II - етап“, район „М.“ – СО и нова задънена [улица].т.492б-о.т.492в.

На 20.09.2022 г. главният архитект на СО е издал оспорената в настоящото съдебно производство заповед № РА 50-818, с която е отказал да разреши да се изработи проект за изработването на проект за подробен устройствен план – изменение на план за регулация и застрояване – план извадка за ПИ с идентификатор 68134.4083.493, нов УПИ XI-493 „за общ. обслужване, офиси и пг“ в кв. 1 (нов проектен кв. 1а), м. „М. 1А-разширение м. БАН VII – VIII км., II - етап“, район „М.“ – СО и нова задънена [улица].т.492б-о.т.492в. по внесеното мотивирано предложение със заявление вх. № САГ20-ГР00-570 от 16.03.2020 г. на заинтересованата страна „Топливо“ АД.

По делото е допусната, изслушана и приета комплексна съдебно-техническа експертиза, по която за вещи лица са назначени инж. С. Б. К., вещо лице по част „Геодезия, фотограмметрия и картография“ и арх. И. Я. Я., вещо лице по част „Архитектура“ – архитект с пълна проектантска правоспособност/рег. номер 01136 – К.. Експертите достигат до заключение, че ПИ с идентификатор 68134.4083.493 не граничи с ПИ 68134.4083.6080 и не граничи с УПИ IV-6172, 6173 и че предложеното изменение на ПУП, направено с мотивираното предложение по заявление вх. САГ20-ГР00-570/16.03.2020 г. е с параметри, които съответстват на устройствените показатели за устройствената зона „Смф“ по действащия ОУП на СО.

Изслушана и приета по делото е и комплексна съдебно-техническа експертиза от доц. д-р Н. Х. Р., вещо лице по част „Метеорология“, хабилитиран преподавател в катедра „Метеорология и геофизика“ на Физически факултет на „Софийски университет „Св. К. О.“, арх. И. Я. Я., вещо лице по част „Архитектура“ - архитект с пълна проектантска правоспособност/рег. номер 01136 - К. и от инж. С. Б. К. вещо лице по част „Геодезия, фотограмметрия и картография“. В експертното заключение са изложени следните констатации, че ЦМС на Н. в С. се намира на територията на [жк], разположена в собствения на Н. поземлен имот с идентификатор 68134.4083.60 и функционира повече от 71 години, като съвместява синоптична станция, климатична станция, аерологична станция, станция със специално предназначение автоматична метеорологична станция и регионален телекомуникационен център на СМО. Тя е единствена представителна станция в района на Софийското поле, а данните от ЦМС се използват за прогноза качеството на атмосферния въздух в [населено място] и за издаване на предупреждения. Вещите лица обръщат изрично внимание на факта, че станцията се явява референтна климатична станция, следва да остане такава и с цел да не се нарушава хомогенността на данните би следвало държавните и общински структури да предприемат мерки за избягване на промени в околността на станцията.

В експертизата се отбелязва, че влиянието на препятствията около станцията е

комплексно и може да се отрази пряко или косвено на качеството на множество от измерваните метеорологични елементи. В тази насока, наличието на висока сграда с кота 22 метра на разстояние около 116 метра, разположена западно от действащата метеорологична станция на Н. би довело до засенчване при залеза на Слънцето на измервателната апаратура и внасяне на неопределеност в измерените температури над 1°C (а също така и радиационни потоци и влажност на въздуха). В допълнение – ъгълът склучен между точката на измерване и котата на сградата би бил повече от 10,5° (над 11,5° при отчитане и денивелацията на терена). Максимално допустимата стойност на този ъгъл за станции от класове 3 и 4 са съответно 7° и 20°. Също така, наличието на сграда с височина 22 метра и с ъглова ширина над 10°, разположена до действащата метеорологична станция на Н. би довело до некоректно определяне на количеството валеж с над 5 %. Определената ъглова ширина на дискутираната сграда е 17°.

Според експертите, наличието на сграда с кота 22 метра на разстояние по-малко от 140 м. от метеорологичната станция би довело до съществено влошаване представителността на данните за вятъра и би затруднило управлението на качеството на данните в СМО.

В експертизата изрично е отбелязано, че ЦМС на Н. осигурява референтни метеорологични данни и те се разпространяват чрез системите за международен обмен на данни на СМО, както и че в [населено място] няма друга сертифицирана метеорологична станция, която да осигурява качествени и представителни данни за района на Софийското поле. Също така, са изложени аргументи, че евентуална промяна в околностите на ЦМС-С. и влошаване качеството на данните от наблюденията би довело до снижаване класа на станцията, от което следвало и изключването на станцията от мрежата GBON. Последниците щели да бъдат крайно негативни не само за България, но и за целия Б. полуостров – влошаване качеството на прогнозите на времето, невъзможност за мониторинг на климата и т.н.

Вещите лица изразяват категорично становище, че след евентуалното застрояване на УПИ XI-4127, функционалността на ЦМС на Н. ще бъде съществено нарушена и данните за скоростта и посоката на вятъра, валежите, температурата, радиационните потоци и др. ще бъдат компрометирани и те няма да бъдат референтни според регулациите на СМО.

В експертното заключение са обсъдени и евентуалните възможности за изместване на ЦМС на Н., като вещите лица достигат до извода, че периодът за определяне на климатичните норми е 30 години. До набирането на 30-годишни данни от наблюдения в евентуалната нова станция на Н., [населено място] и централна западна България ще останат без референтна станция. Дори при евентуално преместване на ЦМС на Н. на ново място, според цитираното заключение, старата станция на Н. следва да продължи работата си минимум 10 години, за да бъде осигурена хомогенността на климатичните данни, което е свързано с изразходване на значителен обществен финансов ресурс.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, а за дружеството – жалбоподател – „Топливо“ АД е налице правен интерес да обжалва Заповед № РА 50-818 от 20.09.2022 г. на Главния архитект на СО. Жалбата е допустима, поради което следва да се разгледа по същество.

По основателността на жалбата:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, визирани в чл. 146 от АПК – дали е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и с целта на закона. Липсата на която и да е от предпоставките за законосъобразност на административния акт води до неговата незаконосъобразност и е основание за отмяната му.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно § 1 ал. 3, предложение второ от ДР на ЗУТ във връзка с делегираща Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на С..

На следващо място, съдът приема за неоснователни доводите в жалбата, че не е спазена формата на административния акт, както и че в същия липсват конкретни мотиви. Заповедта е издадена в изискуемата форма (писмена) и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, като съдържа всички законоустановени реквизити. Същата съдържа фактически и правни основания за издаването на акта.

Заповедта е издадена на основание чл. 133 от ЗУТ, съгласно която, когато става въпрос за одобряване на план – извадка, релевантни и съответно предмет на изследване са следните въпроси: На първо място, трябва да има и да е в процес на изработване проект за ПУП за имота, за които се иска инвестиционно проектиране. На второ място, предварителният проект за ПУП следва да е бил приет от съответния експертен съвет. На следващо място, при изпълнение на горните две условия, за административния орган съществува задължението изработеният и одобрен план-извадка да е съответен на одобрения от ОЕСУТ предварителен проект на ПУП. Като последна предпоставка, относима в този случай, е тази по ал. 4, а именно когато планът – извадка изменя действащ подробен устройствен план, планът – извадка да се изработи като изменение на действащия план.

Със Заповед № РД 09-50-1364/30.07.2010 г. на главния архитект на СО по възлагане на Н. с договор № Н.-1287 от 25.11.2014 г. е изработен ПУП-ПРЗ за м. „М. 1А-разширение и м. БАН VII-VIII км.“. Допуснато е да се изработи цялостен ПУП - ПРЗ за местността. Проектът е приет с решение по т. 9 на ОЕСУТ по Протокол № ЕС-Г-61 от 31.07.2018 г. Изпълнено е изискването на чл. 133, ал. 2 от ЗУТ изработването на плана-извадка да се допуска след приемане на предварителния проект за ПУП от съответния експертен съвет. Одобреният проект на план-извадка съответства на проекта на цялостния план на местността, допуснат със Заповед № РД-09-50-1364/30.07.2010 г. на главния архитект на СО, което е удостоверено с посоченото съгласуване върху графичната част на плана-извадка от главния проектант на цялостния план.

На следващо място, на основание чл. 133 ал. 4 ЗУТ, когато планът-извадка изменя действащ подробен устройствен план, същият се изработва като проект за изменение на действащия план, то следва че в случая е приложима разпоредбата на чл. 108 ал. 2 от ЗУТ. Неоспорим факт е, че макар да не е непосредствен съсед, то в близост до имотите, предмет на оспорения план е разположена Централна метеорологична станция на Н., където са монтирани уреди за измерване различни компонентни на климата - температура, влажност, скорост и посока на вятъра, като данните получавани в резултат измерването обслужват района на [населено място] и околностите. Н. е взело становище с изрично писмено възражение до Главния архитект на С. с изх. № РД-03-52-1 от 31.05.2022 г., регистрирано в деловодството на

Н.-С. с вх. № САГ20-ГР00-570-[3], с което се противопоставя на продължаване на административната процедура по даването на разрешение за изработване на ПУП в посочения обхват. В тази връзка, неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че не е спазена разпоредбата на чл. 35 от АПК и не са изяснени релевантните факти и обстоятелства в административното производство. Нещо повече, аргументите, изложени във възражението на Н. бяха потвърдени от заключенията на вещите лица по настоящото производство. Съдът кредитира с доверие заключенията на двете допуснати, изслушани и приети по делото комплексни съдебно-технически експертизи. Същите са изготвени от компетентни вещи лица и дават обосновани отговори на поставените задачи.

Спазени са и материалноправните изисквания за издаване на оспорения акт, поради което неоснователни са доводите в жалбата, че са налице противоречия на обжалвания административен акт с материалноправни разпоредби.

Като страна – член на Световната метеорологична организация (съгласно Указ № 384 от 23 юли 1951 г. на Президиума на Народното събрание, с който е ратифицирана Конвенцията на Световната метеорологична организация), съгласно чл. 8, буква „д“ от Конвенцията, Република България е задължена да спазва техническите регулации на СМО, които определят основните правила и нормативи за изграждане, функциониране и поддържане на метеорологичните станции. В същия смисъл е и практиката на Върховния административен съд – по конкретно – Решение № 3441 от 12.04.2022 г. по адм. д. № 10336/2021 г. Техническите регулации на СМО се основават на определени обективни изисквания и чрез тях се осигурява ефективност и оперативна съвместимост, които подкрепят вземането на решения в много области – управление на риска от бедствия, защита на озоновия слой, мерки и политики за ограничаване на изменението на климата, селско стопанство, авиация, корабоплаване, управление на водите, здравеопазване и др. Съгласно установеното в извършената по делото комплексна съдебно-техническа експертиза, процесното предложение за застрояване на ПИ с идентификатор 68134.4083.493 не съответства на техническите регулации на СМО и би довело до нарушаване изискванията за представителността, хомогенността и качеството на данните от наблюденията в ЦМС на Н..

Съдът споделя застъпеното от вещите лица становище, че в [населено място] няма друга сертифицирана метеорологична станция, която да осигурява качествени и представителни данни за района на Софийското поле. В тази връзка, евентуална промяна в околностите на ЦМС С. и влошаване качеството на данните относно вятъра, валежите, температурата, радиационните потоци, замърсяването на въздуха и др., а последиците от това ще бъдат крайно негативни не само за България, но и за целия Б. полуостров – влошаване качеството на прогнозите на времето, невъзможност за мониторинг на климата и др. В тази насока, съдът счита

за основателни аргументите на заинтересованата страна, че предмет на проверка в процесното производство са както съответствията на предложението с ОУП, така и съответствията му с правилата и нормативите по устройство и територията (в какъвто смисъл е и константната практика на Върховния административен съд), както и че евентуално застрояване ще засегне ЦМС по начин, който няма да позволява на Н. да изпълнява международните си договорености, произтичащи за Република България от Указ № 384/23.07.1951 г. на Президиума на Народното събрание. В същата логика, съдът намира, че административният орган правилно е отчел, че принципът на съразмерност изисква от него да приложи онези мерки, които са по - благоприятни за гражданите и принципът за целесъобразно устройство на територията.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са налице съществени процесуални нарушения, оспореният акт е в съответствие с материалния закон и с целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. На ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 143 ал. 3 от АПК вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изхода на правния спор, на заинтересованата страна Националният институт по метеорология и хидрология, за която актът е благоприятен, по арг. от чл. 143 ал. 4 от АПК, също се дължат разноски, а именно в размер общо на 4560 лева, от които 600 лева, представляващи заплатен депозит на вещо лице и 3960 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представени писмени доказателства по делото, удостоверяващи заплащане на посочените суми.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. пето от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "ТОПЛИВО" АД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № РА 50-818 от 20.09.2022 г. на Главния архитект на СО, с която на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ във връзка със заповед № РД-09-455/22.03.2021 г. на Кмета на СО и съобразявайки разпоредбата на чл. 1, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ, чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, чл. 6 от АПК и устройствената зона съгласно т. 25 и т. 13 от Приложението към чл. 3, ал.

2 от ЗУЗСО и протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-46/12.07.2022 г., Конвенцията на СМО, ратифицирана с Указ № 384/23.07.1951 г. на Президиума на Народното събрание и Наръчник за инструментите за съблюдене на СМО е отказано да се разреши изработването на проект за изработването на проект за подробен устройствен план (ПУП) – изменение на план за регулация и застрояване (ИПРЗ) – план-извадка за ПИ с идентификатор 68134.4083.493, нов УПИ XI-493 „за общ. обслужване, офиси и пг“ в кв. 1 (нов проектен кв. 1а), м. „М. 1А-разширение м. БАН VII-VIII км., II – етап“, район „М.“ – СО и нова задънена [улица].т.492б-о.т.4928 по внесеното мотивирано предложение със заявление вх. № САГ20-ГР00-570/16.03.2020 г. от „Топливо“ АД.

ОСЪЖДА "ТОПЛИВО" АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

ОСЪЖДА "ТОПЛИВО" АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националния институт по метеорология и хидрология сумата от 4560 (четири хиляди петстотин и шестдесет) лева разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му, чрез Административен съд София – град, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: